

בית משפט השלום ירושלים
א 7657/05
עזרון המנוח נ. מדינת ישראל

ת.פתיחה: 31/07/05 סדר דין: רגיל
מספר תיק חדש: תא 55026-07/05

כפוף
בבית המשפט המחוזי בירושלים

- בעניין שבין:
1. עזרון המנוח
 2. ברכאת ת.ז.
 3. מוצטפא ת.ז.
 4. מוצטפא ת.ז.
 5. מוצטפא ת.ז.
 6. מוצטפא ת.ז.
 7. מוצטפא ת.ז.
 8. מוצטפא ת.ז.
- מענבתא, נפת טולכרם

ע"י ב"כ עוה"ד מוחמד דחלה ו/או סוהאד
חמוד ו/או סעיד זקה ו/או סאלח דחלה
מרח' אבן בטוטה 4 ת.ד. 1342 ירושלים
91013

טל: 02-6274070-1; פקס: 02-6274060
Dahleh@bezeqint.net

התובע

- נגד -

1. מדינת ישראל
2. צבא הגנה לישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרח)
עוזי חסון 4 ירושלים
טל: 02-6208177/8, פקס: 02-6222385

הנתבעים

מהות התביעה: נזקי גוף
סכום התביעה: להערכת ביהמ"ש

כתב התביעה

1. התובעים בתביעה דן יהיו מיוצגים על-ידי ב"כ לעיל מטעם המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר, אשר כתובתם להמצאת כתבי בי-דין תהיה כנ"ל.
2. הטענות הנטענות בתביעה זו יהיו משלימות ו/או חלופיות ו/או מצטברות, הכל לפי הקשר הדברים והדבקים.

הצדדים:

3. התובע 1 הינו עזרון המנוח מוצטפא יליד 1/4/1959, תושב ענבתא שבנפת טולכרם. המנוח היה המפרנס היחידי לחוריו, לאשתו ולבניו.
4. התובעת 2 הינה אשתו של המנוח, ילידת 7/5/1960, בעלת אזרחות ירדנית. לני"ל נמסרה המשמורת החוקית על ילדיו של המנוח, התובעים 3-8, לאחר מות אביהם המנוח.
5. התובעים 3-8 הינם ילדיו ותלוייו של המנוח.

6. התובעת 3 הינה בתו של המנוח, ילידת 20/8/1990, והיא הייתה בת 13 בעת קרות האירוע שגרם למות אביה.
7. התובע 4 הינו בנו של המנוח, יליד 7/4/1991, והוא היה בן 12 בעת קרות האירוע שגרם למות אביו.
8. התובעת 5 הינה בתו של המנוח, ילידת 21/10/1992, והוא הייתה בת 11 קרות האירוע שגרם למות אביה.
9. התובע 6 הינו בנו של המנוח, יליד 5/12/1993, והוא היה בן 10 בעת קרות האירוע שגרם למות אביו.
10. התובע 7 הינו בנו של המנוח, יליד 10/2/1995, והוא היה בן 8 בעת קרות האירוע שגרם למות אביו.
11. התובעת 8 הינה בתו של המנוח, ילידת 3/4/2001, והיא הייתה בת שנתיים קרות האירוע שגרם למות אביה.
12. הנתבעת 1 (להלן הנתבעת), מדינת ישראל, הינה והייתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה זו האחראית ו/או המפקחת ו/או בעלת השליטה ו/או המפעילה ו/או הממונה על פעולותיו ו/או מחדליו של הנתבע 2 (להלן הנתבע) ו/או של תחיליים הפועלים בשורתיו, אנשי כוחות ביטחון אחרים של הנתבעת אשר פעלו באזור ענבתא בנפת טולכרם, וכן האחראית על פעולותיהן של רשויות החקירה ואכיפת החוק והכלל זה הפרקליטות הצבאית והמשטרה הצבאית החוקרת (להלן רשויות החקירה).
13. כל טענה שתיוחס בכתב תביעה זה לאותם כוחות בטחון ו/או שוטרי מגיב ו/או שוטרים בכחול, תראה כמיוחסת גם לנתבעים ביחד ולחוד מכוח תורת האורגניות ו/או האחריות! השילוחית ו/או מכוח יחסי עבודה ו/או מכוח ההיתר שנתנו הנתבעים למעשיהם של אותם כוחות בטחון ו/או מכוח אישורם למעשים אלה.

תולדות המקרה:

14. ביום 6/11/2003, המנוח חזר מעבודתו בראמללה. המנוח עבד מזה כ-7 שנים כמהנדס במשרד השיכון הפלשתינאי בראמללה. המנוח היה חוזר לביתו שבענבתא פעם בשבוע, וזה היה בד"כ בימי רביעי או חמישי. לראמללה היה חוזר בשבת.
15. מראמללה היה המנוח עולה על מוניית ומגיע עד למחסום הנמצא לפני ההתנחלות ענאב. שם היה יורד, הולך ברגל לכפר ראמי, ומשם נוסע בתחבורה ציבורית (בעיקר מוניות) עז לכפר ענבתא. כך הוא עשה ביום האירוע.

16. ביום האירוע (3/11/03) המנוח יצא מעבודתו מראמלה בערך בשעה 12:00, הגיע למחסום ענאב ומשם כאמור ירד מהמונית והלך ברגל לעד לכיוון הכפר ראמין.

17. בדרך העפר שבין המחסום לכפר ראמין, נפגש המנוח עם אל-נתאח, שאף הוא וזשתמש באותה דרך עפר.

18. נהג מונית העונה לשם פוקהאא, הוא היה בדרכו לענבתא ומשם לטולכרם, וזאת כדי להסיע פקידים שהזמינו אותו. בעת הנסיעה בדרך העפר ראה שהמכוניות הבאות מולו מסתובבות וחוזרות, ושאל על פשר העניין. הוא נענה כי חיילים חוסמים את דרך העפר ומונעים אנשים לעבור. היות וכך, החליט הנהג להסתובב ולנסות דרך אחרת.

19. בעודם הולכים ברגל, המנוח ומר מדיין פגשו במונית של מר פוקהאא, שהינה מסוג פולקסווגן שנסעה בכיוון טולכרם. הם סימנו לה לעצור, הנהג זיהה את המנוח ואסף את שניהם בהיותם תושבי הכפר ענבתא.

20. השעה בערך הייתה 15:30. במונית התפתח וויכוח בין הנוסעים לגבי הדרך אותה צריך לבחור. האם להשתמש בדרך ארוכה (כשעתיים) או להמונין ליד המחסום בענאב. אז, נשמעו יריות באוויר. הנוסעים נבהלו, אך לא הבחינו באף חייל. מיד לאחר הירי באוויר נשמעו עוד יריות, אך הפעם היריות פגעו בדלתות המכונית מצד ימין וניפצו את החלונות.

21. הנהג עצר את המונית מיד. גייפ של צה"ל הגיע ממול במהירות גבוהה, ונעצר כ-10 מטרים מהמונית. הנהג של הגייפ, פתח את דלת הגייפ, עמד על המדרגה, וסימן לחיילים הפרושים על ההר והרחוקים ממנו להפסיק את הירי. הירי לא ננטק ונשמעה יריות נוספות. אחת היריות פגעה בדלת הימנית הקדמית ופגעה במנוח. יריה שניה פגעה בעמוד הרכב, והיריה השלישית פגעה בזלת הימנית האחורית ופגעה באלפתאח.

22. נהג הגייפ המשיך לצעוק לעבר החיילים כדי להפסיק את הירי. המנוח צעק ואמר כי נפצע. הנהג התקשר באמצעות מכשירו הסלולרי לסהר והאדום והזמין אמבולנס. לאחר מכן הוא ירד מהמונית, פתח את הדלת הקרובה למנוח, הוציאו מהמונית והתחיל להנשימו. הנהג עבר קורט עזרה ראשונה. הנהג זיהה פגיעה בצד ימין בגופו של המנוח.

23. בנייתיים הגיעו חיילים נוספים בגייפים. חייל שהיה בגייפ הראשון הגיע עם תיק עזרה ראשונה, וניסה לעזור בטיפול במנוח. מדיין עבד אלפתאח ירד בכוחות עצמו מהרכב, ונשכב על האדמה על יד המנוח. החיילים ביקשו תעודות מזהות מהנוסעים, והורו להם להזרחק מהמונית ולעמוד במרחק של כ-100-200 מטרים.

24. הנהג המשיך לנסות להגיש עזרה למנוח, אך החיילים התפצלו, חלק שמר על הנוסעים וחלק עמד קרוב לנפגעים (הזמנוח ומדיין). הנהג התחיל לצעוק ולבקש מהחיילים לעזור למנוח אחרת הוא ימות. אמבולנס של הסהר האדום הגיע לאזור אך החיילים מנעו ממנו להגיע לפצועים. לא זו אף זו, החיילים הרחיקו את הנהג שהעניק עזרה למנוח, והשאירו את המנוח מתבוסס בדמיו.

25. הנהג כאמור הורחק והועמז עם שאר הנוסעים. חייל בשם אריה נראה רועד, וכשנשאל ע"י הנהג למה ירי על המונית, הוא ענה "אני לא רדע למה עשיתי זאת". אריה התמוטט לאחר מכן, וחיילים התחילו לעזור לו.

26. בשעה 16:30 בערך, הגיע אמבולנס צבאי. האמבולנס לא עשה כלום. הקצין פנו לנהג המונית והודיע לו כי המנוח נפטר. הקצין טען כי החיילים ירו במנוח כי לא נענה לקריאת החיילים לעזור.

27. רק בשעה 17:00 אפשרו החיילים לאמבולנסים של הסהר האדום לטפל בפצועים. האמבולנסים העמיסו את גופתו של המנוח, וגם את מדיין הפצוע.

28. המנוח, שנפגע קשות כתוצאה מירי החייל, מת עקב פגיעו בצד גופו הימני ועקב איבוד דם רב. מותו נקבע לאחר הגעתו לבית החולים. רצ"ב **כנספח א' וב'**, העתק הדו"ח הרפואי שהוכן בבית החולים המתייחס למנוח והעתק תעודת הפטירה של המנוח.

29. התובעים ידגישו, כי המנוח לא עשה שום פעולה או נטל חלק בפעולה מסוג כלשהו שיכלה להיות עילה לירי עליו.

טיפול הרשויות בתלונת התובע:

30. ביום 5/1/2004, הוגשה הודעה למשרד הביטחון על הגשת תלונה.

31. ביום 22/1/2004 התקבלה הודעה ממשרד הביטחון, המעידה על קבלת ההודעה הנ"ל. נפתח תיק שמספרו: 14-4/04.

32. ביום 25/1/04 פנה המוקד להגנת הפרט (להלן המוקד) אל פרקליט פיקוד מרכז, מר לירון ליבמן, בבקשה לפתוח בחקירה ולעדכן את המוקד בתוצאותיה. רצ"ב העתק הפנייה, ומסומן **כנספח ג'.**

33. לאור אי קבלת תשובה ו/או התייחסות כלשהי לפנייה מיום 25/1/2004, פנה המוקד ביום 25/2/2004 אל פרקליט פיקוד מרכז בתזכורת, וביקש לקבל מדיע אודות מצב הונוחה, ודרש לזרז את התשובות לאור חומרת האירועים. רצ"ב העתק מהפנייה ומסומן **כנספח ד'.**

34. ביום 28/9/04 פנה המוקד לפרקליטות צפון בבקשה לקבלת תוצאות חקירה שם הפרקליט המטפל בתיק, ומספר תיק בפרקליטות. רצ"ב העתק מהפניה ומסומן **כנספח ד'.**

35. ביום 13/10/2004 הודיעו מהפרקליטות הצבאית בצפון כי יש צורך בהשלמת פרט החקירה, המטפלת היא סיגל לוי, ומס' התיק בפרקליטות הינו: 1628/04. רצ"ב העתק מהודעת פרקליט פיקוד מרכז ומסומן **כנספח ה'.**

36. לאור חומרת התלונה, וחרף הזמן הרב שעבר מאז הפנייה הראשונית בעניין, פנה המוקד בשנית לפרקליטות הצבאית בפיקוד צפון ביום 22/5/2005, וביקש מידע האם הסתיים החקירה ואם התקבלה החלטה, אם התיק נסגר מה הנימוקים, בקשה לזרז הליכים. ביום 16/6/05 השיבו מהפרקליטות הצבאית בצפון כי הונק עדיין בטיפול והם עושים

מאמץ לזרז הליכים. רצ"ב העתק הפנייה מיום 22/5/2205 ומסומן **כנספת ז'**, ותשובת הפרקליטות הצבאית בצפון מסומנת **כנספת ח'**.

נטל הראיה:

37. התובעים יקדימו ויטענו כי לא הייתה לו ידיעה ו/או היכולת לדעת מה היו למעשה הנסיבות שגרמו לתאונה אשר הביאה למותו של המנוח, וכי אירוע זה נגרם ע"י נכט ו/או דבר שלנתבעים ו/או מה מהם ו/או מי מטעמם הייתה שליטה מלאה עליהם וכי הונאוה מתיישבת יותר עם המסקנה כי הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי מטעמם לא נקטו זהירות סבירה מאשר עם המסקנה ההפוכה.

38. על כן, יטענו התובעים כי יש להטיל את נטל חובת הראיה ו/או נטל השכנוע על הנתבעים, שיצטרכו להוכיח ו/או להראות כי לא הייתה רשלנות שיחויבו עליה.

39. לחילופין, התובעים יטענו כי מותו של המנוח נגרם ע"י ז'בר מסוכן ו/או דבר שנמלט ועלול היה לגרום נזק בהימלטו ואשר היו בבעלות ו/או בשליטת הנתבעים ו/או מי מהם ו/או מי משליחיהם ו/או מי משוטריהם ו/או מי מעובדיהם ו/או מי מטעמם.

40. על כן יטענו התובעים כי על הנתבעים הראיה שלא הייתה לגבי הדבר המסוכן או הנמלט התרשלות שיחויבו עליה.

41. לחילופי חילופין יטענו התובעים, כי **מאחר** והתשתית העובדתית כולה ו/או רובה הנוגעת לעניין אירוע הירי נשוא התביעה דון ו/או הנסיבות המזויקות שגרמו לפגיעת הכדור במנוח, דבר אשר הביא למותו, נמצאת ו/או צריכה להימצא בשליטת ו/או בידעית ו/או בחזקת הנתבעים ו/או הבאים מטעמם, הישירה ו/או העקיפה, וטרם הועברו במלואם לתובעים ו/או למי מטעמם, ומאחר וממצאי החקירה שבוצעו מטעם הנתבעת בעקבות אירוע הירי שבגדון ובכללם ממצאי חקירת משטרת ישראל ו/או גורמים אחרים הפועלים מטעם הנתבעת מעולם לא בוצעו כראוי וכדין ו/או מעולם לא הושלמו דים ו/או בכל מקרה לא היה בהם כדי להבטיח את מיצוי הליכי החקירה עד תום לשם הבטחת העמדה לדין של כל הגורמים האחראים לעצם התרחשות אירוע הירי לדין, ובכללם החייל אשר ירה במנוח, ומאחר שבהתנהגות זו הגדילו הנתבעים, בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמם, את נזקי התובעים, הרי שבשל האמור לעיל, יש לראות בנתבעים, בנסיבות המיוחדות של המקרה עסקינן, כמי שגרמו לתובעים בין בעצמם ובין באמצעות הגורמים המוסמכים מטעמה "נזק ראייתי" בכל הקשור להוכחת תביעתם של התובעים כנדרש, וכי אי לכך ראוי להפוך את "סדר הבאת הראיות" בתיק, כך שהנתבעת תחל בהבאת ראיותיה תחילה ורק אחר כך התובע.

אחריות החיילים שלוחי הנתבעת:

42. התובעים יטענו כי האירוע שתואר לעיל אשר הביא למותו של המנוח ללא עוול בכפיו, והנזקים אשר נגרמו להם בעקבות כך, הינם תוצאה של רשלנותם ו/או פזיזותם ו/או

חוסר זהירותם ו/או קלות דעתם ו/או מחדלם ו/או הפרת חובות שברוק ע"י הנתבעים ו/או שלוחיהם ו/או הפועלים מכוחם ו/או בהנחייתם ו/או בפיקוחם ו/או מטעמם ו/או מי מהם, המתבטאים במעשיהם ו/או במחדלים הבאים:

- א. גרימת מוות לאדם על-ידי שימוש בירי בנסיבות שאינן מצדיקות שימוש כזה;
- ב. חריגה מסמכות תוך גרימת חבלה חמורה לגופו ו/או גרימת נזק כבד לבריאותו של אדם אחר;
- ג. ירי ללא אבחנה, בכלי רכב אזרחיים תוך סיכון חיי אדם;
- ד. ביצוע ירי מטווח קצר ו/או מטווח המסכן חיי אדם ו/או מטווח שבו הכדורים גורמים לפגיעה קשה ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או באופן המהווה התנהגות פרוצה במקום ציבורי ו/או התנהגות שאינה הולמת;
- ה. שימוש בירי באופן רשלני ו/או בניגוד להוראות השימוש ו/או הפתיחה באש;
- ו. ביצוע ירי כאשר לא נשקפת סכנה ממשית ולא הייתה כל הצדקה או עילה לביצוע הירי;
- ז. ביצוע ירי שלא למטרה כשרה כלשהי ו/או למטרה פסולה;
- ח. ביצוע ירי כלפי אדם שלא היה מעורב אותה עת בשום התקלות בלתי חוקית או התפרעות או ביצוע ירי ללא בדיקה ראויה ו/או ללא שיקול-דעת הולם, באופן שנפגע אדם כאמור;
- ט. ביצוע ירי ללא כל הצדקה עובדתית ו/או משפטית, תוך הפרת הוראות הדין ו/או החוק ו/או הכללים ו/או התקנות ו/או אחר הנוגעות בדבר ישירות ו/או בעקיפין, בין היתר בהוראות הפתיחה;
- י. רשלנותם של החיילים ו/או החייל ביחס לאדם אחר, שלגביו יש להם באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהוגו, באופן שגרמו לו נזק.
- יא. ביצוע ירי ללא קבלת היתר מהחייל המוסמך לכך ו/או בניגוד להוראות המחייבות בעניין בנסיבות העניין;
- יב. התנהגות המנוגדת להוראות הפיקוד העליון ו/או בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או בניגוד להוראות פיקודיות ו/או מרחביות של צה"ל ו/או בניגוד להוראות הפתיחה באש ו/או בניגוד להוראות שניתנו להם על פי דין ו/או בניגוד לחובות חקוקות שנועדו לשמור ולחגן על גופם ובריאותם של בני אדם מסוגו של התובע;

יג. החיילים לא פעלו כפי שחייל סביר היה עושה, בנסיבות העניין, כדי למנוע את אירוע הירי;

יד. הפרת אמונים שגרמה חבלה של ממש לאדם;

טו. תקיפה ו/או גרימת חבלה ופציעה בכוונה מחמירה שלא כדין;

טז. פגיעה בזכויותיו החוקתיות של התובע המעוגנות בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, והיווצרותה של "עוולה חוקתית";

43. התובעים אינם יודעים את זהותו ו/או שמו של החייל ו/או החיילים אשר ביצע את המעשה ו/או המחדל שבעקבותיו הוא ניזוק, כולם ביחד ו/או כל אחד מהם לחוץ, ועל זנתבעים מוטלת החובה לגלותם ביחד עם כל המסמכים, הדו"חות, הפרטים, החקירות, הצילומים, והנתונים הנוגעים לאירוע נשוא התביעה. הנתבעים מתבקשים כ"כ לגלות את כל רישומי פעולות השטח של כוחות הביטחון ביום האירוע. לאור האמור לעיל, התובעים שומרים לעצמם את הזכויות להעלות טענות נוספות ו/או משלימות ו/או מצטברות ו/או חלופיות עם הגשת המסמכים הנוגעים באירוע נשוא התביעה על-ידי הנתבעים.

אחריות הנתבעים:

44. הנתבעים אחראים לרשלנות החייל שביצע את הירי וזאת בהיותו עובד שלהם ו/או שלוחם ו/או הפועל מטעמם ו/או בפקודתם ו/או בהנחייתם ו/או באחריותם ו/או בשליטתם.

45. הנתבעים אחראים למאורע ולנוזקיו עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או פזיזות ו/או קלות דעת ו/או הפרת חובה חקוקה שלהם ו/או של שלוחיהם ו/או של מי מטעמם המתבטאים במעשים ו/או במחדלים הבאים הנטענים בהשלמה ו/או במצטבר ו/או לחילופין:

א. לא פיקחו ו/או לא פיקחו כראוי על כל מעשיהם ו/או מחדליהם של חיילי צה"ל בשטחים באופן כללי ו/או באיזור ו/או במקום ומאורע בפרט.

ב. לא מילאו את חובותיהם ו/או את ייעודיהם על פי הדין ולדאוג לביטחון תושבי האיזור והתובע בכללם.

ג. לא צפו, למרות שהיו אמורים לצפות, את התאונה ו/או את השתלשלות העניינים שגרמו לתאונה ואף על פי כן לא עשו כלום ו/או לא עשו מספיק למניעת התאונה ו/או למניעת הנזק ו/או להקטנתו.

ד. הפנו לטיפול במאורע כוח בלתי מיומן ו/או שאינו בעל תפקיד פיקודי מתאים.

- ה. לא דאגו להגזיר לחיילים את הוראות הפתיחה באש.
- ו. לא דאגו להקפיד ו/או להדריך ו/או לפקח על קיום הוראות הפתיחה באש ו/או פיקחו והדריכו שלא כראוי את הוראות פתיחה באש ו/או לא נתנו הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידו כי אנשים המסורים להזכרתה, ובמיוחד החיילים שביצעו את הירי, ידעו אותן או ישמרו עליהן.
- ז. לא עשו את כל שביכולתם ו/או כל שהיה עליהם לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את המאורע ונזקיו ו/או פעלו בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמו לב ו/או לא השגיחו על האנשים המסורים לאחריותה.
- ח. פעלו לא כפי שגורס אחראי, זהיר ונבון היה פועל ועושה בנסיבות המקום וזעניין והמקרה כדי למנוע את קרות המאורע.
- ט. נהגו בניגוד לכללי הבטיחות והפרה חובה שבחוק.
- י. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחיילים שביצעו את הירי לירות שלא כדין.
- יא. פעלו ברשלנות בכך שהתירו לחיילים שהשתמשו בכדורים להשתמש בהם שלא כדין.

נזקי התובעים:

46. ערב האירוע היה המנוח גבר בריא בגופו ובנפשו. כתוצאה מהתאונה השאיר המנוח משפחה אומללה שאין לה מפרנס ו/או מועיל.
47. התובע מסי' 1, עיזבון המנוח, זכאי לפיצוי בגין אובדן השתכרות ו/או אובדן כושר השתכרות בשנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל.
48. התובע מסי' 2 הינה אשתו של המנוח, והיא הפסידה ועתירה להפסיד תמיכה מהכנסת הבעל המנוח עד הגיעה לגיל 80. בנוסף, נגרם להם הפסד בהיותה אחת היורשים של המנוח וזאת בגין השנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל.
49. התובעים 3-8 הינם בניו של המנוח ותלויים בהכנסותיו, והם הפסידו ועתידים להפסיד תמיכה מהכנסת האב המנוח עד הגיעם לגיל 21 לפחות. בנוסף, נגרם להם הפסד בהיותם היורשים של המנוח וזאת בגין השנים האבודות, בגין קיצור תוחלת חייו של המנוח ובגין הוצאות קבורה ואבל.

50. ואלה הנזקים שנגרמו וייגרמו לתובעים כתוצאה מן התאונה ושאת הטבתם זכאים הם לתבוע - והם תובעים - מן הנתבעים:

א. נזקים מיוחדים:

הוצאות קבורה, מצבה, אנל ונסיעות המשפחה בעת התאונה 15,000 ש"ח.

הפסד תמיכה בעבר 150,000 ש"ח.

סה"כ: 165,000 ש"ח.

ב. נזקים כלליים:

1. פיצוי בגין כאב וטבל
2. הפסד תמיכה לתובעים 3 עד 8
3. הפסד בגין הפסד השתכרות והפסד כושר השתכרות בשנים האבודות
4. הפסד בגין קיצור תוחלת החיים

51. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה דן, בהתחשב בגובה סכום התביעה וכן המקום שבשלו אירע המעשה ואו המחלל ואו במקום אירוע הירי עצמו ואו גרימת הנזק.

52. אשר על כן, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעים לדין ולחייבם לשלם לתובע את מלוא נזקיו כמפורט בסעיף 38 לעיל, וכן לחייב את הנתבעים בתשלום הוצאות משפט, שכר טרחת עו"ד ומע"מ כדין והכל בצירוף הפרשי הצמדה וריבית מיום המאורע ועד ליום התשלום בפועל.

ירושלים, היום 28 בחודש מילי 2005.

מוחמד דחלה ושות'
בי"כ התובעים